

Sygn. akt VI P 377/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 27 października 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: Piotr Kudyba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2015 roku w Warszawie

sprawy z powództwa: W. M.

przeciwko: (...)Oddział w W.

o wynagrodzenie

1. oddała powództwo;
2. zasądza od W. M. na rzecz (...)Oddział w W. kwotę 1.800,00 zł (jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI P 377/14

UZASADNIENIE

W. M., pozwem z dnia 18 kwietnia 2014r. (data nadania), skierowanym przeciwko (...) Oddział w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kwoty 45.900,00 zł wraz z należnymi odsetkami ustawowymi wskazanymi w pozwie, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż jest zatrudniony w pozwanej spółce na stanowisku Koordynatora (...). W styczniu 2011r. Dyrektor Generalny pozwanej powołał Zespół (...)w celu realizacji projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej. Powód wchodził w skład zespołu, jako Kierownik Projektu odpowiedzialny za jego realizację i organizację Zespołu (...), pełniąc jednocześnie funkcję Pełnomocnika (...). Natomiast stosownie do obowiązujących w (...) S.A. Oddział (...) zasad przyznawania dodatku funkcyjnego, przewidzianych w Zakładowym Układzie Zbiorowym Pracy stanowisko Kierownika Zespołu jest uprawnione do dodatku funkcyjnego w wysokości 25% wynagrodzenia zasadniczego pracownika. W. M. od dnia 14 stycznia 2011r. pełnił funkcję Kierownika (...). Wobec czego jego zdaniem jest uprawniony do otrzymania dodatku funkcyjnego w wysokości 25% wynagrodzenia zasadniczego.

(pozew – k. 1 – 36)

(...) Spółka Akcyjna Oddział w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 09 maja 2014r. (data nadania) wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jednocześnie pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczeń powoda za okres do kwietnia 2011r.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, iż bezsporne jest, że powód zatrudniony jest na stanowisku Koordynatora (...), a także, że wchodził w skład Zespołu (...). Powód pełnił w projekcie funkcję Kierownika Projektu odpowiedzialnego za realizację projektu i organizację Zespołu (...). W związku z powierzeniem powodowi funkcji w projekcie, postanowienia łączącej strony umowy o pracę nigdy nie zostały zmienione w zakresie jego stanowiska pracy w strukturze organizacyjnej pozwanej, tzn. powód nadal był zatrudniony na stanowisku Koordynatora (...).

Natomiast zgodnie z obowiązującym u pozwanej Zakładowym Układem Zbiorowym, stanowisko zajmowane przez powoda nie uprawniało go do ubiegania się o przyznanie dodatku funkcyjnego. Powodowi nigdy nie przypisano stanowiska odpowiadającego stanowisku Kierownika Wydziału, ani Kierownika Działu Jednostki.

(odpowiedź na pozew – k. 41 - 56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. M. jest zatrudniony w (...) S.A. z siedzibą w L. Oddział w W. od dnia 02 listopada 2009r. do chwili obecnej w pełnym wymiarze czasu pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na stanowisku Koordynatora (...). Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda, obliczone jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, wynosi 5.950,68 zł brutto.

(dowód: umowa o pracę z 02 listopada 2011r. – k. 12; umowa o pracę z 29 stycznia 2010r. – k. 13; porozumienie zmieniające z 01 października 2010r. – k. 15; porozumienie zmieniające z 19 kwietnia 2011r. – k. 19; porozumienie zmieniające z 14 stycznia 2013r. – k. 19; zaświadczenie o zarobkach – k. B30 a/o)

Początkowo powód był zatrudniony w (...) sp. z o.o. Na przełomie ostatnich lat w (...) nastąpił proces połączenia spółek linii biznesowej dystrybucji energii elektrycznej, konsekwencją, czego było przejście z dniem 31 sierpnia 2010r. zakładu pracy funkcjonującego pod nazwą (...) na rzecz następcy prawnego (...) S.A. Oddział (...).

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: zawiadomienie z dnia 02 lipca 2010r. o przejściu zakładu pracy na nowego pracodawcę – k. 16 - 18)

Kwestię dodatku funkcyjnego przyznawanego pracownikom pozwanej spółki reguluje Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy z dnia 07 października 2010r., który w treści załącznika nr 13 wymienia stanowiska uprawniające do dodatku funkcyjnego. Stosownie do brzmienia §1 załącznika nr 13, do dodatku funkcyjnego uprawnieni są pracownicy zatrudnieni na następujących stanowiskach: Dyrektor, Główny Specjalista, Kierownik Wydziału, Kierownik (...), Kierownik (...), **Kierownik Zespołu**, Starszy Mistrz, Dyspozytorzy (...), Kierownik Magazynu, Dyspozytor (...), Dyspozytor (...), Mistrz, Kierownik Posterunku Energetycznego, Pracownik na stanowisku robotniczym kierujący zespołem 4 i więcej osobowym, Pracownik na stanowisku robotniczym kierujący zespołem trzech osób.

Kierownik Zespołu jest uprawniony do dodatku funkcyjnego w wysokości 25% wynagrodzenia zasadniczego. W wykazie nie widnieje, zajmowane przez powoda, stanowisko Koordynatora.

Zgodnie z treścią § 3 załącznika nr 13, na zasadach określonych w niniejszym załączniku pracodawca **może** przyznać dodatek funkcyjny również dla pracowników, zatrudnionych na stanowiskach innych niż kierownicze, którzy zostali oddelegowani do kierowania zespołem pracowników powołanym do wykonywania określonego zadania.

(dowód: Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy – k. 31 – 36; zarządzenie nr 02/2010 z 01 września 2010r. – k. 85; uchwała nr 195/I/2009 – k. 86)

Zarządzeniem nr (...) z dnia 14 stycznia 2011r. Dyrektor Generalny pozwanej (...) S.A. Oddział w W. powołał Zespół (...) o nazwie J. (...) (dalej, jako: (...)), w celu realizacji projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej pt. „Ograniczenie strat energii elektrycznej przez (...) sp. z o.o.”. Zespół projektowy działał w ramach Departamentu (...) (Sponsor Projektu) i jemu podlegał. Nigdy nie został utworzony, jako odrębny Wydział, ani Dział pozwanej spółki. Ramowa struktura organizacyjna Oddziału spółki nie wprowadziła odrębnego Wydziału, którego zadaniem było realizowanie projektu.

W. M. wchodził w skład zespołu, jako Kierownik Projektu, odpowiedzialny był za realizację projektu i organizację Zespołu (...). Dodatkowo powód pełnił funkcję Pełnomocnika ds. (...). W skład zespołu wchodził także: M. M. (upoważniony do podejmowania decyzji finansowych i personalnych w zakresie realizacji zadania projektowego oraz

odbierania efektów projektu), L. R. (Zastępca Kierownika (...) ds. (...)), D. B. (Specjalista ds. (...)), J. M. (Specjalista ds. (...)), M. O. (Specjalista ds. (...)) oraz trzynastu Koordynatorów ds. (...).

Strukturę organizacyjną Zespołu (...) oraz szczegółowy zakres kompetencji Kierownika Projektu określały odpowiednio załączniki nr 1 i 2 zarządzenia. Stosownie do treści załącznika nr 1, określającego schemat organizacyjny Zespołu (...), Kierownik Projektu został określony, jako Kierownik (...).

(dowód: zarządzenie Dyrektora Generalnego z 14 stycznia 2011r. – k. 25 – 26; załącznik nr 1 – k. 27; ramowa struktura organizacyjna – k. 56; skład zespołu – k. 80 – 84; polecenie nr 22/DG/DF/859/2011 z 29 marca 2011r. – k. 304 - 331)

Zgodnie z podziałem kompetencji i odpowiedzialności członków Zespołu (...) (uzupełnienie karty obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności pracownika na stanowisku pracy w (...) S.A. Oddział w W. realizującego zadania na rzecz projektu) powodowi, jako Kierownikowi Projektu podlegały pozostałe stanowiska w zespole projektowym. Uzupełnieniu uległa także karta obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności powoda. Do jego podstawowych obowiązków należało dodatkowo m.in.:

- realizacja projektu w obszarze przetargów, finansów, organizacji, monitoringu, promocji i kontroli;
- nadzorowanie prac: zastępcy kierownika (...), specjalistów, zespołu finansowo – księgowego, koordynatorów;
- nadzór i współpraca w opracowaniu wymaganych i niezbędnych do realizacji Projektu procedur zgodnie z wytycznymi (...);
- inicjowanie organizacji szkoleń dla członków zespołu;
- przedstawienie sponsorowi projektu propozycji składu zespołu projektowego.

Dodatkowo wśród uprawnień Kierownika Projektu wskazano także m.in. wnioskowanie w sprawach kadrowych dotyczących Zespołu (...). Pracodawca nie miał zastrzeżeń, co do pracy powoda. Powód wywiązywał się ze swoich obowiązków z należytą starannością.

(dowód: załącznik nr 2 do zarządzenia z 14 stycznia 2011r. – k. 28 – 30; zeznania świadka L. T. – k. 75; wniosek o dofinansowanie – k. 294 – 297v)

Zgodnie z treścią obowiązującego u pozwanej Regulaminu Organizacyjnego podległość projektowa miała charakter tymczasowy. Występowała w relacjach między pracownikami przedsiębiorstwa spółki, niezależnie od relacji służbowych i merytorycznych. Dotyczyła ona osób będących członkami zespołu projektowego (roboczego itp.). Zespół projektowy stanowił tymczasową organizację składającą się z pracowników przedsiębiorstwa. Sponsor Projektu był upoważniony do powołania i odwołania Kierownika Projektu, w uzgodnieniu z jego przełożonym. Kierownik Projektu był upoważniony do powołania i odwołania Członków Zespołu (...), w uzgodnieniu z ich przełożonymi w relacjach służbowych (§14).

(dowód: regulamin Organizacyjny – k. 36)

Z momentem zarejestrowania Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy 03 grudnia 2010r. w strukturze organizacyjnej oddziału istniały zespoły, którymi kierował kierownik zespołu. W ostatnich latach kilkakrotnie zmieniano treść Układu Zbiorowego, bowiem w pozwanej zaszły istotne zmiany organizacyjne. Zlikwidowano zespoły, obecnie w strukturze organizacyjnej istnieją wyłącznie Wydziały i Działy, a przełożonymi są odpowiednio Kierownicy Wydziałów i Działów.

(dowód: zeznania świadka L. T. – k. 75; regulamin Organizacyjny z 03 września 2010r. – k. 244 – 268; regulamin Organizacyjny z 03 listopada 2011r. – k. 223 – 242; regulamin Organizacyjny z 07

lutego 2012r. – k. 182 – 221; regulamin Organizacyjny z 10 grudnia 2013r. – k. 162 – 181; regulamin Organizacyjny z 25 lipca 2014r. – k. 144 - 161)

Powód nie zajmował stanowiska funkcyjnego. Kierował jedynie zespołem powołanym do realizacji konkretnego projektu, a osoby wchodzące w skład tego zespołu merytorycznie odpowiadały przed kierownikami swoich komórek. Powód nie sprawował funkcji kierowniczej w ramach wyraźnie wyodrębnionego Działu lub Wydziału. Na pracę nad projektem powód przeznaczał ok. 70% podstawowego wymiaru czasu pracy, resztę czasu poświęcał na pozostałe obowiązki.

(dowód: załącznik nr 2 do zarządzenia z 14 stycznia 2011r. – k. 28 – 30; zeznania świadka L. T. – k. 75; wniosek o dofinansowanie – k. 294 – 297v)

Z tytułu uczestnictwa w projekcie (4 lata) powód otrzymywał premie uznaniowe na łączną kwotę ok. 9.000,00 zł netto.

(dowód: zeznań powoda – nagranie rozprawy z dnia 13 października 2015r)

Pismem z dnia 25 listopada 2013r. powód zwrócił się do pozwanej z wnioskiem o wypłatę dodatku funkcyjnego. Kolejny wniosek skierował w dniu 21 lutego 2014r. Pozwana odmówiła wypłaty dodatku funkcyjnego.

(bezsporne, a nadto: pismo powoda z 25 listopada 2013r. – k. 23 - 24; pismo powoda z 21 lutego 2014r. – k. 20 - 21; odpowiedź pozwanej z 14 marca 2014r. – k. 22)

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda W. M. (nagranie rozprawy z dnia 13 października 2015r), świadka L. T. (k. 74v – 76), a także na podstawie dokumentów złożonych przez strony do akt niniejszej sprawy oraz oświadczeń stron, co do okoliczności bezspornych.

Zeznania świadka L. T. Sąd ocenił, jako wiarygodne, dając im w pełni wiarę, ponieważ były spójne, a ich wiarygodność w świetle pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego, nie budziła wątpliwości. W zasadniczej części złożone zeznania znalazły potwierdzenie w dowodach z dokumentów. Świadek zeznawała logicznie i wyczerpująco. Sąd nie stwierdził, aby zeznania świadka były niewiarygodne w zakresie, w jakim wskazywała, że powód nie pełnił funkcji kierowniczej w zespole, ani nie uczestniczył w rozdzielaniu nagród. Okoliczność, iż powód nie pełnił funkcji kierowniczej wynika, bowiem jednoznacznie z pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Natomiast odnośnie przyznawania nagród motywacyjnych świadek zeznała jedynie, iż to uprawnienie przysługiwało wyłącznie Dyrektorowi Generalnemu, który każdorazowo podejmował w tym zakresie decyzję ostateczną. Zaś Kierownicy Wydziałów oraz Kierownicy Projektów (powód) byli jedynie uprawnieni do wnioskowania o przyznania nagrody/premii konkretnym pracownikom. Zeznania świadka w tym zakresie znalazły potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Z treści „Uzupełnienia karty obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności powoda” (k. 28 - 30) wynika, bowiem, iż powód był uprawniony do „wnioskowania w sprawach kadrowych dotyczących Zespołu (...) (ust. IX pkt. 1)”. Nie wynika z tego natomiast, by był on uprawniony do przyznawania nagród pracownikom.

Zeznania powoda W. M. były dla Sądu wiarygodne jedynie w zakresie, w jakim znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Wbrew twierdzeniom powoda, przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe nie wykazało, aby pełnił on u pozwanej funkcję kierowniczą, uprawniającą do otrzymywania dodatku funkcyjnego w wysokości 25% wynagrodzenia zasadniczego. Powyższy dodatek był, bowiem przewidziany wyłącznie dla osób wymienionych w załączniku nr 13 do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy, w którym nie było wymienione stanowisko zajmowane przez powoda (Koordynator). Natomiast wskazane w treści załącznika stanowisko Kierownika Zespołu, na które powoływał się powód, nie może być tożsame z pełnioną przez niego funkcją Kierownika Projektu. Są to, bowiem dwa różne stanowiska. Dodatkowo świadek L. T. zeznała, że za udział w pracach zespołu członkom zespołu przyznawane były premie uznaniowe. Były to nagrody w wysokości ok. 1.000,00 – 2.000,00 zł. W okresie realizacji projektu, premie wypłacane były powodowi kilkukrotnie. Wynika z tego, że za udział powoda w projekcie otrzymał świadczenie pieniężne w postaci premii.

Sąd pominął dowód z dokumentów złożonych przez stronę powodową na okoliczność wprowadzanych w składzie Zespołu (...) zmian personalnych, jako niemających znaczenia dla przedmiotowej sprawy. To samo dotyczy aneksu nr 1 z dnia 04 kwietnia 2013r. (k. 298), aneksu nr 2 z dnia 01 lipca 2013r. (k.299), aneksu nr 3 z 27 listopada 2013r. (k., 300). Jak bowiem wskazał sam powód, zmiany były nieznaczne, a Zespół nadal realizował te same zadania. Ponadto wskazane zmiany personalne nie miały znaczenia dla kwestii zasadności roszczenia dodatku funkcyjnego, tym bardziej, że decyzję w zakresie zmian personalnych podejmował Dyrektor Generalny Oddziału T. F., a nie powód.

W pozostałym zakresie zgromadzone w niniejszej sprawie dowody z dokumentów Sąd ocenił jako w pełni wiarygodne. Na żadnym etapie rozpoznawania sprawy strony postępowania nie zakwestionowały jakiegokolwiek dowodu, nie podniosły jego nieautentyczności lub niezgodności ze stanem rzeczywistym. Były one, zatem nie tylko spójne wewnętrznie, ale i korespondowały ze sobą, tworząc logiczną całość, dlatego też stanowiły podstawę ustalonego przez Sąd stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Strony nie wnosily o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo W. M. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była kwestia zgłoszonego przez powoda roszczenia o zasądzenie na jego rzecz kwoty 45.900,00 zł tytułem dodatku funkcyjnego za stanowisko kierownicze w wysokości 25% wynagrodzenia zasadniczego za okres wskazany w pozwie.

Poza sporem pozostawała kwestia legitymacji procesowej (...) S.A. Oddział (...) do występowania w przedmiotowej sprawie w charakterze strony pozwanej. (...) S.A. Oddział (...) z dniem 31 sierpnia 2010r. wstąpił, bowiem w prawa i obowiązki pierwotnego pracodawcy powoda, a mianowicie (...) sp. z o.o. i nastąpiło przejście dotychczasowego pracodawcy na rzecz następcy prawnego (...) S.A. Oddział (...). Powyższa okoliczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu.

Przechodząc do rozważań dotyczących żądania pozwu wskazać należy, iż odpowiednią regulację w tym zakresie zawiera art. 86 § 1 Kodeksu pracy (dalej, jako: k.p.), który stanowi, iż pracodawca jest obowiązany wypłacać wynagrodzenie w miejscu, terminie i czasie określonych w regulaminie pracy lub w innych przepisach prawa pracy. Zgodnie zaś z przepisem art. 9 k.p., ilekroć w k.p. jest mowa o prawie pracy, rozumie się przez to przepisy k.p. oraz przepisy innych ustaw i aktów wykonawczych, określające prawa i obowiązki pracowników i pracodawców, a także postanowienia układów zbiorowych pracy i innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów i statutów określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy (§ 1). Postanowienia układów zbiorowych pracy i porozumień zbiorowych oraz regulaminów i statutów nie mogą być mniej korzystne dla pracowników niż przepisy k.p. oraz innych ustaw i aktów wykonawczych (§ 2). Postanowienia układów zbiorowych pracy i innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych, regulaminów oraz statutów określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy, naruszające zasadę równego traktowania w zatrudnieniu, nie obowiązują (§ 4).

W świetle utrwalonego orzecznictwa, „układ zbiorowy pracy jest źródłem prawa (przepisem), a więc do jego wykładni stosuje się wszystkie reguły wykładni prawa. Układ zbiorowy pracy jest wprawdzie specyficznym źródłem prawa, wynikającym ze szczególnej umowy, ale nie zmienia to w zasadniczy sposób zasad jego wykładni.

W przedmiotowej sprawie Sąd ustalił, iż kwestię dodatku funkcyjnego przyznawanego pracownikom pozwanej spółki reguluje Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy z 07 października 2010r., który w treści załącznika nr 13 wymienia stanowiska uprawniające do dodatku funkcyjnego. W wykazie tym nie znajduje się zajmowane przez powoda stanowisko Koordynatora. Znajduje w nim wyłącznie stanowisko Kierownika Zespołu. Ustaleniu przez Sąd podlegało, zatem czy powód pełnił funkcję Kierownika Zespołu. Wyłącznie w takim przypadku mógł on, bowiem domagać się zasądzenia na swoją rzecz dodatku funkcyjnego za sporny okres.

Zarządzeniem nr (...) z dnia 14 stycznia 2011r. Dyrektor Generalny pozwanej (...) S.A. Oddział w W. powołał Zespół (...) o nazwie J. (...), w celu realizacji projektu współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej pt. „Ograniczenie strat energii elektrycznej przez (...) sp. z o.o.”. Zespół projektowy działał w ramach Departamentu (...) (Sponsor Projektu) i jemu podlegał. Nie został nigdy utworzony jako odrębny Wydział, ani Dział pozwanej spółki. W. M. wchodził w skład zespołu, jako Kierownik Projektu, odpowiedzialny za realizację projektu i organizację Zespołu (...), dodatkowo pełniąc funkcję Pełnomocnika ds. (...). Specyfika prowadzonego przez pozwaną przedsiębiorstwa wymuszała na niej udział w licznych projektach. W tym celu pozwana tworzyła zespoły projektowe, do których obowiązków należała realizacja konkretnych zadań. Nie tworzono nowego Działu, czy Wydziału. Nie były to także zespoły stanowiące odrębny byt w spółce. Byli to pracownicy z różnych Działów/Wydziałów, którzy poświęcali pewną część czasu pracy na zadania związane z realizacją projektu (od 10% do 70%). W przypadku powoda było to ok. 70% podstawowego wymiaru czasu pracy. Pracownicy biorący udział w projekcie podlegali w tym projekcie Kierownikowi Projektu. Jednakże jak wynika z treści obowiązującego u pozwanej Regulaminu Organizacyjnego, podległość projektowa miała wyłącznie charakter tymczasowy. Występowała, bowiem w relacjach między pracownikami spółki, niezależnie od relacji służbowych i merytorycznych i dotyczyła osób będących członkami zespołu projektowego. Zespół projektowy stanowił tymczasową organizację składającą się ze Sponsora Projektu, Kierownika Projektu oraz Członków Zespołu (...) (pracowników przedsiębiorstwa). Kierownik Projektu był upoważniony do powołania i odwołania członków zespołu projektowego, w uzgodnieniu z ich przełożonymi w relacjach służbowych (§14).

Wbrew twierdzeniom powoda, pełnionej przez niego funkcji Kierownika Projektu nie można utożsamiać z Kierownikiem Zespołu w rozumieniu ww. przepisów Układu Zbiorowego. Zespoły, o których mowa w Układzie Zbiorowym istniały, bowiem w strukturze organizacyjnej pozwanej w chwili rejestrowania Układu. Były to przykładowo: Zespół (...), Zespół Usług (...), Zespół (...), Zespół (...), Zespół (...), Zespół (...), Zespół (...) i in. Zawarte w Układzie Zbiorowym. Stwierdzenie „Kierownik Zespołu” miało, zatem zastosowanie wyłącznie do Kierowników Zespołów, wyszczególnionych w schemacie Struktury Organizacyjnej (k.268), obowiązującej w pozwanej w 2010r, ponieważ w kolejnych latach wprowadzono istotne zmiany organizacyjne, polegające na likwidacji zespołów. W ich miejsca powstały Wydziały/Działy, a ich przełożonymi byli odpowiednio Kierownik Wydziału i Działu. Wynika z tego, że powód nie kierował zespołem w kontekście komórki organizacyjnej, nie zajmował stanowiska funkcyjnego. Nigdy nie sprawował funkcji kierowniczej w ramach wyraźnie wyodrębnionego Działu, ani Wydziału.

Wskazać przy tym należy, iż zarówno celowa jak i literalna wykładnia treści zapisów Układu Zbiorowego w kontekście powierzonego powodowi stanowiska pracy, zakresu jego obowiązków oraz struktury organizacyjnej obowiązującej u pozwanej, nie potwierdza stanowiska prezentowanego przez powoda. W szczególności zapis §3 załącznika nr 13 Układu Zbiorowego wskazuje, iż rozróżnieniu podlegała sytuacja osób pełniących funkcje w stałej strukturze organizacyjnej na konkretnie wskazanych stanowiskach, od sytuacji osób zatrudnionych na stanowiskach innych niż kierownicze, a którzy zostali oddelegowani do kierowania zespołem pracowników powołanych do wykonywania określonego zadania, z czym mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. §3 stanowi, bowiem, iż pracodawca mógł przyznać dodatek funkcyjny również dla pracowników, zatrudnionych na stanowiskach innych niż kierownicze, którzy zostali oddelegowani do kierowania zespołem pracowników powołanym do wykonywania określonego zadania. Pracodawca był, zatem uprawniony do przyznania powodowi dodatku funkcyjnego, ale nie był do tego zobligowany. Podjęcie decyzji w tym zakresie należało wyłącznie do Dyrektora Generalnego Oddziału. W przedmiotowej sprawie pozwana nie uznała, aby w przypadku powoda zachodziły uzasadnione okoliczności do przyznania mu dodatku funkcyjnego. Tym bardziej, że powód w trakcie pełnienia funkcji Kierownika Projektu otrzymywał liczne premie uznaniowe z tytułu uczestnictwa w projekcie. Przez okres ok. 4 lat otrzymał ich na łączną kwotę ok. 9.000, 00 netto. Nie ulega, zatem wątpliwości, iż pracodawca rekompensował powodowi uczestnictwo w projekcie.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż W. M. nie zajmował stanowiska uprawniającego go do otrzymywania dodatku funkcyjnego. Wobec czego powództwo podlegało oddaleniu.

Jedynie na marginesie Sąd wskazuje, iż podniesiony przez stronę pozwaną zarzut przedawnienia w zakresie roszczeń powoda za okres do kwietnia 2011r. jest również zasadny. Zgodnie, bowiem z treścią art. 291 § 1 k.p. roszczenia

ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jak słusznie wskazała strona pozwana, nawet gdyby uznać dodatek funkcyjny za należny, to roszczenie o jego zapłatę za miesiące styczeń, luty i marzec 2011r. stałyby się wymagalne odpowiednio w dniu 11 lutego 2011r. (za styczeń), 11 marca 2011r. (za luty) i 11 kwietnia 2011r. (za marzec 2011r.) Zatem w dniu 18 kwietnia 2014r., gdy powód wniósł do Sądu przedmiotowe powództwo, roszczenia te były już przedawnione. Z powyższego wynika, że przedawnione są należności w łącznej wysokości 3.300,00 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., na mocy, którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona pozwana była w toku postępowania reprezentowana przez radcę prawnego, którego wynagrodzenie w związku z art. 98 § 3 k.p.c. wliczane jest do niezbędnych kosztów procesu. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu na podstawie § 11 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 roku, poz. 490).

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.